

שערי-העמקים: רגע, רגע! האיש הזה מצביע פעם שניה. מישור מציע להזמין שוטר, אולם טנגבאום מנסה לברר את הענין בלי משטרה. הצעיר מוכיח שהוא בסדר יותר מכל חברי הוועדה. סמל המשטרה הנרי כהן מגיע למקום. הצעיר משנה את הטון, כן, הוא עצמו כבר הצביע פעם אחת. אולם אחיו אינו יכול להצביע בגלל ליקויים בתעודת הזהות. הוא התנדב לעזור לו. מגיעה נידת, העצור הראשון של הקלפי.

קלפי 79054, עמי"ש.

23.30 — "יש למישהו כאב ראש? מישהו רוצה כדורים?" הזובש המקומי עושה סיבוב. לא, כולם מרגישים טוב. "בעצם, תן לי כדור אחד. יש לך פלגין? גם לי! גם לי!" היום הארוך בחור החם, הרעש שבגר ונאה מדי פעם במסדרון, עשו את שלהם. כולם כבר מחכים בכליון-עיניים לחצות, מועד כגירת הקלפי. כבר עתה אין יותר מצביעים. אבל צריכים לחכות — מי יודע, אולי יבוא מישהו ברגע האחרון?

משקיף של חרות נכנס בריצה. גנבו קלפי בראש-העין! הוא מודיע בהחלטיות. נשמעת שריקה חדה של השתוממות. הו"ר מכריז: "אצלי יהיה בסדר. יש לי מספיק שוטרים."

פגע חדש במדינה — קלפטומניה שהיא קלפיטומניה.

קלפי 50143, בית-ספר בנצרת.

24.00. הרגע המכריע מגיע. וילנר מהפועל המזרחי אומר "שמע ישראל". שמואל פנקס הפרוגרסיבי נושם בכבודות. משקיף מקיף על רישום הפרוטוקול. בקה מלמד ממפים נודמת מרוב עייפות.

הרישום מתנהל באיטיות. יושב-ראש הקלפי חייב לרשום מתי הופיע כל משקיף, מי החליף אותו. זה למען ההיסטוריה.

בכך לא מסתיימת עוד הבעיה. חברי הוועדה מתוחכמים. איך לכתוב? 12 בלילה או 24 אפס אפס.

ואז פותח ביילין את הקלפי. בהדרת כבוד ובדיבור רב חשיבות הוא מסביר לחברי הוועדה בידודיות מה תפקידם. להם אין סבלנות. הם רוצים לראות כבר את הפתקאות. איזו אות תהיה ראשונה? כולם מתוחמים. צ. אף אחד לא מגלה סימני שמחה. הסיבה ברורה: נציג ה"צ"כ אינו משתתף בספירה. אין לו סבלנות לשבת בוועדת-הקלפי.

הפתקים מוצאים מן המעטפות במהירות. ביילין מאושר: אחר כך הפתעה: ש, סיעת-נכים ונפגעי-מלחמה. שוב פעם שקט. להמשיך מהר. אף אחד לא מתעניין. מגיע פתק ב. וילנר מרים את עינו בגאווה בלתי מוסתרת. פ, ה, ה, ושוב א — ביילין מאושר, מתעורר לחיים. שוטר שנכנס במקרה מפריע לועזה. מפא"י מונקת. א.א. עוד א.א. ומוטע הפתקים נמשך עד לפתח האחרון. גם הוא א. נציג כל מפלגה מונה את קולותיו. רוב חברי הוועדה ממהרים להסתלק. את הפצעים הפוליטיים שלהם הם רוצים ללקק בבית, לא בפומבי.

קלפי 50239, שכונת התקווה.

00.15 — כולם שקטים מאד, מעשיים כאילו הם מסתירים את ההתרגשות. ניגשים לפתוח את הארגז. כל אחד מציע שיטה יעילה יותר. טנגבאום העיף עומד בראש השולחן. משתדל להשאר זקוף עד כמה שאפשר. הוא מקבל את המעטפות מידי שני משקיפים עוזרים כשהן פתוחות, מקריא בקול את האותיות. מתחילים בשלושה פתקים של א. נציג חרות שקט. מיד מופיעים שניים של ח' והכל מבינים כי המאבק האמיתי מתחיל. בכל פעם שמופיעה רשימה חדשה, נציגיה יושב במקום, מברכים אותו כולם במזל-טוב לבני האמיתי.

התוצאות: 763 מצביעים. פסולים וריקים 34. הרוב פסולים בגלל הכנסת יותר מפתק אחד.

חלוקת הקולות של קלפי מספר 50239 היא: א — 227; ב — 73; ג — 51; ד — 253; טש — 1; לש — 1; ז — 15; טר — 1; פ — 2; צ — 22; ק — 16; רט — 1; רנ — 1; ש — 1; תו — 1; תז — 67.

תוצאות דומות מאד מתקבלות גם בקלפי התאומה של הבחירות לעיריה. ההבדל הכמעט יחיד הוא בכך, שהמפלגה השלטת בעיריה קיבלה הרבה יותר קולות מאשר בבחירות לכנסת. התוצאות הן: א — 209; ב — 68; ג — 49; ד — 212; ז — 14; ט — 2; צ — 84; ק — 17; תו — 52; טר — 3; ש — 23.

קלפי מס' 50040, רחוב דיזנגוף 221, תל-אביב.

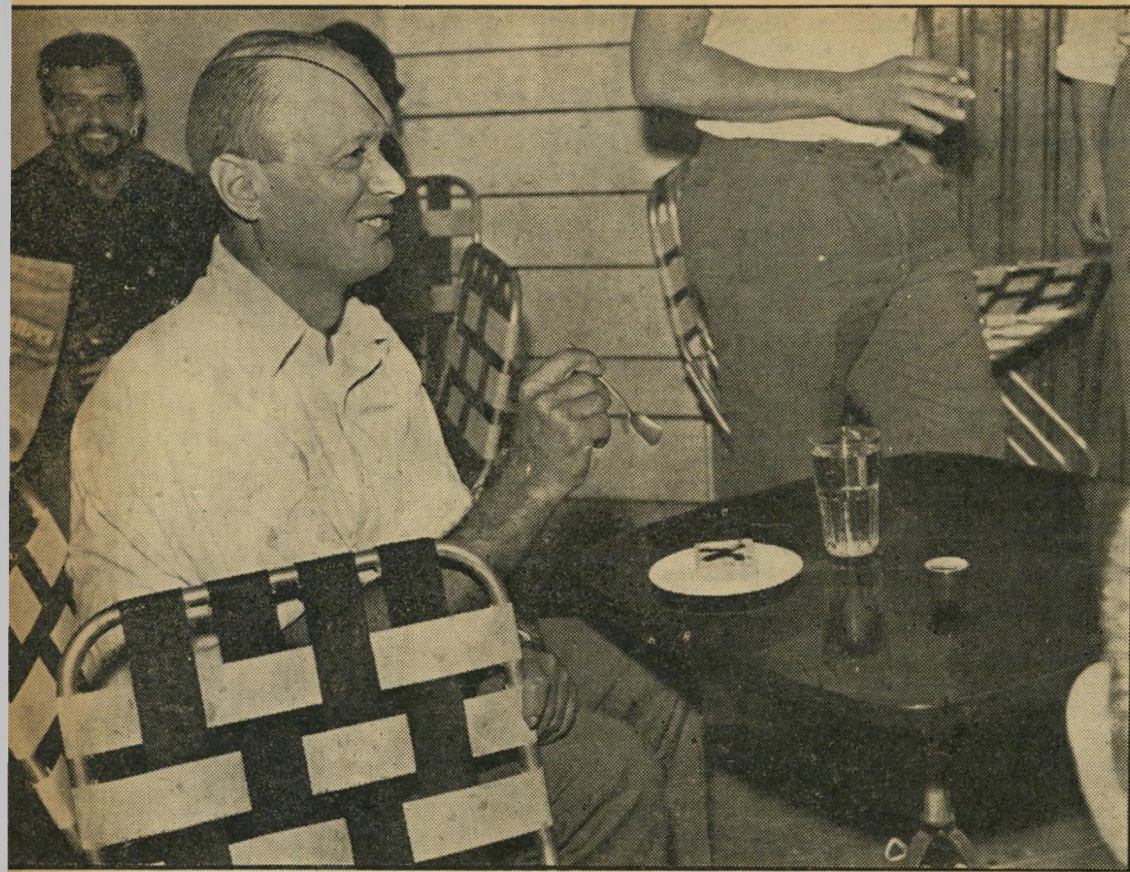
00.45. הענין נמשך יותר מדי. יש בעיות. לפי רשימה אחת, הצביעו 671 איש. לפי רשימת הבקורות 677 איש. ואילו מעטפות הוצאו 680. מי צודק? פותחים את התיבה, סופרים את המעטפות בפנים. יש 680. מה לעשות? אחרי היסוס, מחליטה הוועדה להכיר ב-680 מעטפות.

ארבעה קולות לריבוע

רגע, יש בעיה. מעטפה אחת נושאת רק את חתימת היושב-ראש המפא"י. חסרה חתימת הסגנית הדתית. לפתע מתגלה כי לרבנית דושינסקי יש אופי חזק מתחת לחיך השונה. דורשת לספול קוראים בחוק. המצב לא ברור. לבסוף נמאס לכולם. מחליטים לקבל את כל המעטפות.

גן רוצה לפתוח את כל המעטפות בעצמו, לטפור בעצמו. מתנגדים. זה לוקח הזמן זמן. לבסוף הוא נכנע, מרשה לשוטר לפתוח. הוא עצמו עומד וקורא בקול רם את אות הפתק. כל א' מצלצלת כתרועת-חצוצרה. האחרים רושמים בצורת ריבועים — 4 קולות לריבוע, קול חמישי כקו אלכסוני בתוכו.

אחרי הדקות הראשונות כבר ברור כי מפא"י חזקה, חזקה מאד. לפתעת כולם, חרות זאלעת אחרי ה"צ"כ. בין השתיים מתפתח מרוץ סוסים, ראש אל ראש. פעם לחרות קול אחד יותר, פעם ל"צ"כ. שתיהן יחד מתקרבות בקושי למפא"י. גם הפרוגרסיבים חזקים. השאר חלש. הריבועים של מפא"י הולכים ומתרחבים. חוץ מגן ה' מפא"י, ששביעת-רצונו גוברת מקול לקול, מצביה-הרוח

משה דיין טועם את עוגת הנצחון של מפלגתו, המקושטת באות המפלגה, א

טוען בגין. הוא מסביר את ההבדלים המוסריים בינה לבין מפ"ם.

קלפי 79054, עמי"ש.

03.30 — זהו זה. הרגע הסופי וההחלטי, כל הקולות כבר ספורים. מפא"י צועדת בראש, עם 241 קולות. אחריה חרות: 158 קולות. היתה תופעה מעניינת מאד: לפחות שליש מן הפתקים של מפא"י היו מקופלים לארבע. שום מפלגה אחרת לא קיבלה פתק מקופל בצורה זו. צבי כפרי, נציג מפא"י, חייך בהנאה. פעילי המפלגה עשו את שליחותם נאמנה. הם השכילו להביא את הבוחרים לקלפי, כשברור להם כי יש להכניס למעטפה אך ורק את הפתק שנמסר להם על-ידי שליח המפלגה.

יין בשש בבוקר

בכמה מקרים קרה פנצ'ר ואוהד שלא הכין לעצמו את הפתק מראש הכניס שני פתקים של א' למעטפה. 16 מעטפות של א' נפסלו מסיבה זו. לא קראו כנראה את מודעת המפלגה, שהאיצה בהם ל"שים רק א' אחת בכל מעטפה".

הדתיים הלאומיים צעדו במקום השלישי — 87 קולות; מפ"ם — 34; הקומוניסטים — 19; אגודת-ישראל — 17 ("לא רע", אמרה חנה, "אבל נורא מאוחר. אני כבר צריכה ללמד מחר בשש בבוקר!"). אחדות העבודה — 14; ליכוד עולי צפון-אפריקה — 5; ס"ש (ספרדים) — 4; צ"כ — 4; פרוגרסיבים — 1. היה אפילו אחד שנתן את קולו לרשימה ר"א, רשימת הקידמה והפיתוח הערבית.

מרכז הציונים הכלליים, רחוב המלך ג'ורג' 33. 04.00. המצב קשה. הציונים הכלליים נחלו מפלה נוספת. "המצב גרוע למדי", מסביר שלמה פולאק, איש מחלקת ההסברה הדובר למכשיר הטלפון. חיים לבנון לא מודה שהמצב קשה. "אני לא יודע מה בכנסת, אבל בעירייה יש לקואליציה הנוכחית רוב", הוא אומר בבטחון. הוא לא יודע כנראה את התוצאות האמיתיות.

מרכז מפא"י, רחוב בן-יהודה 99.

06.00. מפא"י חוגגת את נצחונה. "חרות גמרה את עצמה, הכינו אותה בנשקה שלה", מכריז דובר מפא"י משה גלבוץ, "במאבק על הקולות הנוודים והבלתי מוגדרים ניצחנו את חרות".

במרכז מפא"י שותים יין החל משעה שש בבוקר. הם לא רוצים להתחיל לחגוג לפני שמתקבלת התמונה הכנונה. אבל כששותים — ש תים. דיין מתחבק עם אלמוגי. משה מספר שראה אותם מתנשקים. הנואמים הצעירים מספרים על החוויות שלהם בקרית-גת. דיין מגלה שלא היה נעים ביותר לדבר לפני כמה ימים בשכונת-התקווה. אולם עכשיו זה לא איכפת לאף אחד מהם. חברי מפא"י שיכורי נצחון. הם לא יודעים כיצד לשמוח, הנצחון הגדול הפתיע אותם. אלמוגי מתקשר בבוקר עם שדה-בוקר להודיע לוקן כי העם אמר כן לוקן.

רק כמה מחברי מפא"י נשארים מודאגים, ממשיכים בעבודתם. בשבילים המלאכה לא נסתיימה. כי חברי מפא"י המטפלים ברשימות הערביות של מפלגתם יודעים שלא הצליחו. עד לשעות הבוקר לא השיגו אפילו ציר ערבי אחד. בכל זאת הם הנגים. טוב להם לשמוע כי מזכיר חרות אברהם דורני מודה שהרגשתו ביום רביעי בבוקר אינה טובה ביותר.

מדוכא. איש לא פילל לזה. לבסוף מסכמים ומשוים. בסדר, לכולם אותן התוצאות. בקלפי 50040 הצביעו 680 איש, שהם 81.5%. החלוקה: מפא"י (39%) 265 (106), דתיים לאומיים 42, חרתיים תורתיים 10, חרות 106, מפ"ם 18, פרוגרסיבים 76, צ"כ 121, מק"י 6. אחדות-העבודה 21, איחוד לאומי 1, הבונד 2, נפגעי הנאצים 4.

שתי מעטפות הכילו 2 פתקי א' כל אחת, אחת הכילה שני פתקי ח'. פסולים. שתי מעטפות הכילו פתק של ש"פ, רשימה המופיעה רק לעיריה. פסולים. שלושה שמו פתק לבן, לאות מתאה. אם טרחו לבוא לצורך זה לקלפי ביום שרב, כל הכבוד.

קלפי 79054, עמי"ש.

01.09 — סוף-סוף מתחילים לספור. הדלתות נעולות, שוטר יושב אתנו בפנים ומשמר של משמרה-גבול מוטוט מסביב לבניין. איש אינו נכנס. הו"ר קובע את מספר הבוחרים שהטילו מעטפות: 619. הוא מתחיל בספירה. המעטפה הראשונה נפתחת. הו"ר נוטל את הפתק הראשון. מ. כולם עושים צלב קטן ליד האות מ, על טופסי הספירה שבינם. עוד מעטפה נפתחת: ג"ד. עוד צלב.

מצודת-זאב.

02.30. קול-ישראל משדר את התוצאות. חברי חרות אינם מאושרים. מפלגתם השיגה עד כה 1.2%. כולם חפויי ראש. רק בגין שומר על קור רוחו. הוא מלגלג על חבריו. התוצאות טובות, מצוינות. הוא מסביר לחבריו: בהתחלה מודיעים רק על תוצאות מן הקיבוצים. משעה לשעה עולה האחוז של חרות. ב-03.00 מגיעים אחוזי חרות ל-9.5%. בגין קם מכורסתו. הוא מתנבא בזוויות על סיכויי הטובים, אבל זה לא לפריסום.

בכל פעם שמגיעה ידיעה טובה מוחאים חברי חרות כפיים. בגין מעודד אותם לשיר. הוא בעצמו מתחיל.

משרדי הוועדה האזורית, בית ליסי, תל-אביב.

03.15. הבית מואר. תנועה עצומה מסביב. שוטרים עוצרים את המכוניות. עשרות מכוניות מכל המינים חונות בסביבה בערבוביה.

כל כמה דקות באה חבורה הנושאת קלפי, כדי למסור את פרוטוקול-הספירה ואת החומר. באולם הגדול אין לאיש מושג מה קורה בדיוק. אולם למטה יושבים העתונאים על הדוכנים הראשונים. כבר ברור: מפא"י נצחון גדול. ד"ר יוחנן באר, איש חרות, יוצא מאחת הדלתות. מה דעתו? הוא מחייך חיוך עייף: "אני עולה, אבל אני לא עולה לכפליים".

כבר ברור: הנצחון המכריע של חרות לא התממש. מסביב הכל המים, פחות או יותר. אפילו המפא"יניקים אינם שמחים. איש לא הספיק עדיין להתרגל למחשבה. איש לא התכוון לזה.

מצודת-זאב.

03.30. סגן יושב ראש הכנסת השלישית, ח"כ אריה בן אליעזר, שומר על מצב הרוח המרומם. "שיבנה בית המקדש!" הוא שר. איש אינו מצטרף אליו. כולם עייפים כבר. הם בכל זאת משוכנעים שהתוצאות תהיינה טובות. ירושלים מבטיחה הרבה. "ואידיסליב הצביע בעד חרות!" מכריז מישהו. משדורי קול-ישראל ברור: הציונים הכלליים נגמרו. "אחדות העבודה נמחקה מעל המפה הפוליטית".